

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ મધ્યે ગુજરાત ઉચ્ચ અદાલતમાં

ફોજદારી અપીલ નં.૩૮૦/૨૦૦૪

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર અર્થે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર.પી. ધોલરિયા

=====

૧	શું લોકલ અખબારના રિપોર્ટ્સને ચુકાદો જોવા માટે મંજૂરી આપી શકાય?	
૨	રિપોર્ટરને સંદર્ભિત કરવો કે નહીં?	
૩	શું માનનીય ન્યાયમૂર્તિ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	
૪	શું આ કેસમાં ભારતીય બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈ આદેશના અર્થઘટન અંગે કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સામેલ છે?	

=====

બાવાભાઈ બચુભાઈ હિરપરા..... અપીલકર્તા (ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય..... સામાવાળાઓ

=====

ઉપસ્થિતી:

અપીલકર્તા નં.૧ તરફે વકીલ શ્રી એચ.એમ. પ્રચ્છક વતી વકીલ શ્રી ઉમેશ

ત્રિવેદી

સામાવાળા(ઓ) નં.૧ તરફે એપીપી સુશ્રી એમ.એચ. ભટ્ટ

=====

ન્યાયપીઠ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ આર.પી. ધોલરિયા

તારીખ: ૨૧/૦૩/૨૦૧૭

મૌખિક ચુકાદો

૧. અપીલકર્તાએ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડ, ૧૯૭૩ની કલમ ૩૭૪ હેઠળ આ વર્તમાન અપીલ દાખલ કરી છે, જે વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ (એસીબી), અમરેલી દ્વારા સ્પેશિયલ (એસીબી) કેસ નં. ૨૬/૧૯૯૨માં આપેલા ૦૮/૦૩/૨૦૦૪ના દોષિત ઠરાવતા ચુકાદા અને હુકમ સામે છે, જેમાં અપીલકર્તાને ભ્રષ્ટાચાર નિવારણ અધિનિયમ, ૧૯૮૮ની કલમ ૭ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે દોષિત ઠરાવવામાં આવ્યા છે અને છ મહિનાની સખત કેદ અને રૂ. ૫,૦૦૦/- નો દંડ તથા દંડ ન ભરે તો એક મહિનાની સાદી કેદની સજા ફટકારવામાં આવી છે. અપીલકર્તાને ભ્રષ્ટાચાર નિવારણ

અધિનિયમ, ૧૯૮૮ની કલમ ૧૩(૧)(ડી) સાથે વાંચતા કલમ ૧૩(૨) હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે વધુ દોષિત ઠરાવવામાં આવ્યા છે અને એક વર્ષની સખત કેદ અને રૂ. ૫,૦૦૦/- નો દંડ તથા દંડ ન ભરે તો ત્રણ મહિનાની સાદી કેદની સજા ફટકારવામાં આવી છે. બંને સજાઓ એકસાથે ભોગવવાનો પણ આદેશ કરવામાં આવ્યો છે.

૨. વર્તમાન અપીલ ઉદ્ભવવાના ટૂંકા તથ્યો એવા છે કે વર્તમાન અપીલકર્તા- આરોપી વર્ષ ૧૯૯૦-૧૯૯૧માં અમરેલી જિલ્લાના કુકાવાવ તાલુકાના ખડખડ ગામમાં તલાટી-કમ-મંત્રી તરીકે ફરજ બજાવતા હતા. તે જ ગામના ફરિયાદી પાનુભાઈ જગુભાઈ વાળાએ તે જ ગામના એક નાથીબેન જીવાભાઈ પાસેથી એક મકાન ખરીદ્યું હતું અને સદર મકાન પાનુભાઈ જગુભાઈ વાળાના નામે ટ્રાન્સફર કરવા માટે, વર્તમાન આરોપીએ રૂ. ૫૦૦/- ની લાંચ માંગી હતી જે ઘટાડીને રૂ. ૩૦૦/- કરવામાં આવી હતી. ફરિયાદીએ રૂ. ૨૦૦/- આપ્યા અને બાકીના રૂ. ૧૦૦/- સોમવારે આપવાનું નક્કી થયું. ફરિયાદી આવી લાંચ આપવા માંગતા ન હોવાથી, તેમણે એસીબી ઓફિસનો સંપર્ક કરી ફરિયાદ નોંધાવી. તદનુસાર, એક છટકું (ટ્રેપ) ગોઠવવામાં આવ્યું હતું અને તે છટકામાં, આરોપી લાંચ સ્વીકારતાં રંગેહાથ પકડાઈ ગયા હતા અને, આથી અપીલકર્તાએ આક્ષેપ

મુજબનો ગુનો કર્યો હતો. આથી, અપીલકર્તા-આરોપી સામે ફરિયાદ નોંધવામાં આવી હતી.

૩. ફરિયાદના અનુસંધાનમાં, તપાસ અધિકારીએ તપાસ હાથ ધરી અને અપીલકર્તા આરોપી સામે ચાર્જશીટ દાખલ કરી. આરોપી સામે આરોપ (ચાર્જ) ઘડવામાં આવ્યો હતો. આરોપીએ આરોપ કબૂલ ન કર્યો અને કેસ ચલાવવાની માંગ કરી.

૩.૧ દોષ સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદ પક્ષે કેટલાક સાક્ષીઓની તપાસ કરી છે અને કેટલાક દસ્તાવેજી પુરાવાઓ પણ રજૂ કર્યા છે. ૩.૨ ટ્રાયલના અંતે, સી.આર.પી.સી.ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ આરોપીનું નિવેદન નોંધ્યા પછી અને ફરિયાદ પક્ષ અને બચાવ પક્ષ તરફથી દલીલો સાંભળ્યા પછી, વિદ્વાન નીચલી અદાલતે ઉપર જણાવ્યા મુજબ ચુકાદો અને હુકમ આપ્યો.

૪. તેનાથી નારાજ થઈને, અપીલકર્તાએ આ કોર્ટ સમક્ષ ઉપરોક્ત ક્રિમિનલ અપીલ દાખલ કરી છે.

૫. વર્તમાન અપીલ દાખલ કરીને, અપીલકર્તાએ મુખ્યત્વે એવી રજૂઆત કરી છે કે વિદ્વાન નીચલી અદાલત રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓનું મૂલ્યાંકન કરવામાં

નિષ્ફળ ગઈ છે અને દોષિત ઠરાવતો હુકમ ખોટી રીતે નોંધ્યો છે. એવી પણ રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓને તેના યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં સમજ્યા નથી અને વાસ્તવમાં, પુરાવાઓનું કોઈ મૂલ્યાંકન થયું જ નથી અને તેથી, આ પડકારવામાં આવેલ ચુકાદો અને દોષિત ઠરાવતો હુકમ રદ થવા પાત્ર છે.

૬. અપીલકર્તા માટેના વિદ્વાન વકીલ શ્રી એચ. એમ. પ્રચ્છક વતી વિદ્વાન વકીલ શ્રી ઉમેશ ત્રિવેદીએ આ કોર્ટનું ધ્યાન વિદ્વાન નીચલી અદાલતના સમગ્ર રેકૉર્ડ્સ અને કાર્યવાહી તરફ દોર્યું છે અને ભૌતિક સાક્ષીઓના પુરાવાઓ વાંચી સંભળાવ્યા છે અને દલીલ કરી છે કે ફરિયાદીના પુરાવાઓ માંગણી, સ્વીકાર અને રિકવરીના મહત્વના તત્વો સાબિત કરતા નથી અને ઉલટ તપાસમાં, તેણે કબૂલ્યું છે કે આરોપીએ કપડાં માટે એટલે કે કપડાંની કિંમત માટે રૂ. ૧૦૦/- સ્વીકાર્યા હતા જે આરોપીએ તેના દ્વારા ખરીદ્યા હતા અને તેને ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે સ્વીકાર્યા નહોતા. વધુમાં તેમણે દલીલ કરી છે કે ફરિયાદીના પુરાવાઓમાં પણ અન્ય ઘણી ખામીઓ અને વિરોધાભાસો છે તેમજ તેના પુરાવાઓ બિલકુલ સુસંગત નથી. તેમણે એવી પણ દલીલ કરી છે કે ફરિયાદી પોતે જ હત્યા વગેરે જેવા કેટલાક ગુનાઓમાં સંડોવાયેલો છે તેથી તેની વિશ્વસનીયતા વાજબી શંકાથી પર નથી. તેમણે વધુમાં દલીલ કરી છે કે છટકું સૂર્યાસ્ત પછી પાન-બીડીની દુકાન પાસે

ગોઠવવામાં આવ્યું હતું જ્યારે જમીની કાર્યવાહી પંચાયત ઓફિસમાં કરવામાં આવી હતી અને બંને સ્થળો અલગ-અલગ છે અને તેથી તેમની રજૂઆતો મુજબ સમગ્ર પ્રક્રિયા દૂષિત બની છે. વિદ્વાન વકીલે વધુમાં દલીલ કરી છે કે ફરિયાદીની પોતાની જુબાનીઓ જોતાં, તેના પક્ષમાં કોઈ વેચાણ દસ્તાવેજ ન થયો હોવાથી મકાન તેના નામે ટ્રાન્સફર કરવામાં આવ્યું ન હતું અને માત્ર ૧૯૮૯ના વર્ષમાં વેચાણ કરાર કરવામાં આવ્યો હતો અને ત્યારબાદ તેણે ક્યારેય મહેસૂલ રેકૉર્ડમાં પોતાનું નામ દાખલ કરવા માટે અરજી કરી ન હતી અને તેવી જ રીતે ઉક્ત મકાનના માલિકે પણ આ અંગે કોઈ અરજી કરી ન હતી. પરિણામે, તેથી, તેનું નામ દાખલ કરવા માટે કોઈ અરજી ન હતી અને કોઈ ફેરફાર (મ્યુટેશન) માટે કોઈ કારણ જણાતું નથી. પંચાયતના રેકૉર્ડમાં તેનું નામ દાખલ કરવા માટેનો સમગ્ર પુરાવો પાયાવિહોણો છે અને તેથી આંક-૧૫ ની ફરિયાદ તેમજ ફરિયાદીની જુબાનીઓ પર આધાર રાખવાની કોઈ જરૂર નથી. તેમણે વધુમાં દલીલ કરી છે કે પંચના પુરાવાઓ અમુક અંશે પંચનામા સાથે સુસંગત જણાતા હોવા છતાં, રિકવરી પંચ નં. ૨ દ્વારા કરવામાં આવી હતી અને સદર રિકવરી જાણીતી પ્રક્રિયા મુજબ હાથ ધરવામાં આવી ન હતી કારણ કે તે અલગ સ્થળે એટલે કે પંચાયત ઓફિસમાં વીજળીની ગેરહાજરીમાં ફાનસના અજવાળામાં કરવામાં આવી હતી. પંચનામા તેમજ અન્ય કોઈપણ દસ્તાવેજોમાં કરવામાં આવેલા વર્ણન મુજબ પણ સમગ્ર પ્રક્રિયા ખામીયુક્ત

રહે છે. અલ્ટ્રા વાયોલેટ લેમ્પમાં જે એન્ટ્રાસીન પાવડરનું નિશાન જોવા મળ્યું તે વીજળીની ગેરહાજરીમાં માની શકાય નહીં. એકવાર ચલણી નોટો પર એન્ટ્રાસીન પાવડર લગાવ્યા પછી, પાવડર ક્યારેય દેખાતો નથી, માત્ર અલ્ટ્રા વાયોલેટ લેમ્પનો ઉપયોગ કરવાથી ભૂરો પ્રકાશ (બ્લુઇશ ફ્લોરોસન્ટ લાઈટ) જોઈ શકાય છે. તે બાબતને ધ્યાનમાં લેતા, સર્ચ અને સીઝરની સમગ્ર પ્રક્રિયા દૂષિત થઈ છે અને અંધકારને કારણે તેના પુરાવા પણ દૂષિત થઈ રહ્યા છે અને તેની જુબાનીમાં એ સ્પષ્ટ છે કે સર્ચ અને સીઝર પંચાયતની ઓફિસમાં કરવામાં આવી હતી અને પંચનામું પોલીસ ઈન્સ્પેક્ટર શ્રી સિમ્પી દ્વારા પંચાયત ઓફિસમાં નોંધવામાં આવ્યું હતું અને ત્યારબાદ તેની પાસેથી સહી લેવામાં આવી હતી. સમગ્ર સમય દરમિયાન તેને પંચાયત ઓફિસના રૂમની બહાર બેસાડી રાખવામાં આવ્યો હતો અને તેણે સર્ચ અને સીઝરની પ્રક્રિયામાં બિલકુલ ભાગ લીધો ન હતો. તેથી, તેમણે આ કોર્ટને વર્તમાન અપીલ મંજૂર કરવા અને દોષિત ઠરાવતો ચુકાદો રદ કરવા વિનંતી કરી છે.

૭. બીજી તરફ, વિદ્વાન એ.પી.પી. સુશ્રી એમ. એચ. ભટ્ટે વિદ્વાન નીચલી અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદાને સમર્થન આપ્યું છે અને દલીલ કરી છે કે વિદ્વાન નીચલી અદાલત દ્વારા નોંધાયેલા દોષિત ઠરાવતા ચુકાદામાં આ કોર્ટની કોઈ દખલગીરીની જરૂર નથી. અપીલકર્તા-આરોપીને

દોષિત ઠેરવવા માટે વિદ્વાન નીચલી અદાલતે રેકૉર્ડ પરના પુરાવાના આધારે પૂરતા કારણો નોંધ્યા છે અને માંગણી, સ્વીકાર અને રિકવરીને લગતા તત્વો કાયદા મુજબ સાબિત થયા છે અને તેથી, આ કોર્ટે વિદ્વાન નીચલી અદાલત દ્વારા નોંધાયેલા તારણને ખતેલ પહોંચાડવી જોઈએ નહીં.

૮. આ કોર્ટે અપીલકર્તા વતી વિદ્વાન વકીલ શ્રી એચ. એમ. પ્રચ્છક માટે વિદ્વાન વકીલ શ્રી ઉમેશ ત્રિવેદી અને સામાવાળા-રાજ્ય માટે વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર સુશ્રી એમ. એચ. ભટ્ટને સાંભળ્યા છે.
૯. આ કોર્ટે વિદ્વાન નીચલી અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા પડકારવામાં આવેલા ચુકાદા તેમજ પેપર બુકના સ્વરૂપમાં રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓનો બારીકાઈથી અભ્યાસ કર્યો છે. ફરિયાદ પક્ષના જણાવ્યા મુજબ, ફરિયાદીએ તે જ ગામના નાથીબેન જીવાભાઈ પાસેથી મકાન ખરીદવા માટે પોતાનું નામ દાખલ કરવા તે સમયે ખડખડ ગામના તલાટી-કમ-મંત્રી તરીકે ફરજ બજાવતા આરોપીનો સંપર્ક કર્યો હતો. તે સમયે, આરોપીએ નામ દાખલ કરવાના ફેરફાર માટે ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે રૂ. ૫૦૦/- ની માંગણી કરી હતી જે ઘટાડીને રૂ. ૩૦૦/- કરવામાં આવી હતી. તે સમયે, ફરિયાદીએ સ્થળ પર જ રૂ. ૨૦૦/- આપ્યા હતા અને બાકીની રૂ. ૧૦૦/- ની રકમ તારીખ ૧૦/૦૬/૧૯૯૧ ના રોજ ચૂકવવાની હતી અને તે લાંચની રકમ

ચૂકવવા તૈયાર ન હોવાથી, તેણે ફરિયાદ નોંધાવી હતી. એક છટકું ગોઠવવામાં આવ્યું હતું. ૧૦/૦૬/૧૯૯૧ ના રોજ છટકા દરમિયાન, આરોપી રૂ. ૧૦૦/- ની લાંચવાળી ચલણી નોટો સાથે રંગેહાથ પકડાયો હતો અને આથી તેણે ભ્રષ્ટાચાર નિવારણ અધિનિયમની કલમ ૭ અને કલમ ૧૩(૨) સાથે વાંચવામાં આવતી કલમ ૧૩(૧)(ડી) હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનો કર્યો હતો.

૧૦. આ તબક્કે, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના કેટલાક ચુકાદાઓનો સંદર્ભ લેવો ફળદાયી રહેશે. (૨૦૦૯) ૬ એસસીસી ૫૮૭ માં નોંધાયેલા એ. સુબેર વિરુદ્ધ કેરળ રાજ્યના કેસમાં, અધિનિયમની કલમ ૭ અને ૧૩(૧)(ડી) ની વૈધાનિક જોગવાઈઓના તાત્પર્ય પર ભાર મૂકતા, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે ચુકાદો આપ્યો કે ફરિયાદ પક્ષે કોઈપણ અન્ય ફોજદારી ગુનાની જેમ વાજબી શંકાથી પર રહીને આરોપ સાબિત કરવો પડશે અને ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી અને સ્વીકારના યોગ્ય પુરાવા દ્વારા જ્યાં સુધી અન્યથા સાબિત ન થાય ત્યાં સુધી આરોપીને નિર્દોષ માનવો જોઈએ, જે દોષિત ઠરાવવા માટે સાબિત કરવા જરૂરી મહત્વના તત્વો છે.

૧૧. (૨૦૧૧) ૬ એસસીસી ૪૫૦ માં નોંધાયેલા કેરળ રાજ્ય અને અન્ય વિરુદ્ધ સી. પી. રાવના કેસમાં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે, સમાન ગુનાઓના

સંદર્ભમાં તેના અગાઉના ચુકાદાનો પુનરોચ્ચાર કરતા, ઠરાવ્યું કે માત્ર રિકવરી જ આરોપી સામેનો આરોપ સાબિત કરી શકશે નહીં અને લાંચની ચુકવણી સાબિત કરવા માટેના કોઈપણ પુરાવાની ગેરહાજરીમાં અથવા આરોપીએ લાંચ છે તે જાણીને સ્વેચ્છાએ પૈસા સ્વીકાર્યા છે તે દર્શાવવાની ગેરહાજરીમાં, દોષિત ઠરાવવાની કાર્યવાહી ટકી શકે નહીં.

૧૨. અધિનિયમની કલમ ૭ અને ૧૩ ની અનિવાર્ય પૂર્વ-શરતો પારખવા માટે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા તાજેતરની ઘોષણામાં, એઆઈઆર ૨૦૧૪ એસસી (સપ્લીમેન્ટ) ૧૮૩૭ માં નોંધાયેલા બી. જયરાજ વિરુદ્ધ આંધ્રપ્રદેશ રાજ્યના કેસમાં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા સ્પષ્ટ શબ્દોમાં ભાર મૂકવામાં આવ્યો છે કે માંગણીના પુરાવા વિના આરોપી પાસેથી ચલણી નોટોનો માત્ર કબજો અને રિકવરી અધિનિયમની કલમ ૭ તેમજ કલમ ૧૩(૧)(ડી)(૧) અને (૨) હેઠળનો ગુનો પ્રસ્થાપિત કરશે નહીં. એવું પ્રતિપાદિત કરવામાં આવ્યું છે કે ગેરકાયદેસર લાંચ માટેની માંગણીના કોઈપણ પુરાવાની ગેરહાજરીમાં, કોઈપણ કિંમતી વસ્તુ અથવા આર્થિક લાભ મેળવવા માટે ભ્રષ્ટ્ર અથવા ગેરકાયદેસર માધ્યમોનો ઉપયોગ અથવા જાહેર સેવક તરીકેના હોદ્દાનો દુરુપયોગ સાબિત થયેલો માની શકાય નહીં. આમ, માંગણીનો પુરાવો અધિનિયમની કલમ ૭ અને ૧૩ હેઠળના ગુના માટે એક અનિવાર્ય આવશ્યકતા અને વ્યાપક આદેશ તરીકે

માનવામાં આવ્યો છે. અધિનિયમની કલમ ૨૦ ની વાત કરીએ તો, જે તેમાં કલ્પના કર્યા મુજબની પૂર્વધારણાને મંજૂરી આપે છે, એવું ઠરાવવામાં આવ્યું છે કે જ્યારે તે માત્ર કલમ ૭ હેઠળના ગુના સુધી જ વિસ્તૃત કરી શકાય છે અને અધિનિયમની કલમ ૧૩(૧)(ડી)(૧) અને (૨) હેઠળના ગુના માટે નહીં, તે કોઈપણ સત્તાવાર કાર્ય કરવા અથવા ન કરવા માટે ગેરકાયદેસર લાંચ સ્વીકારવાના પુરાવા પર પણ નિર્ભર છે. ગેરકાયદેસર લાંચ સ્વીકારવાનો આવો પુરાવો, એ બાબત પર ભાર મૂકવામાં આવ્યો હતો કે, જો માંગણીનો પુરાવો હોય તો જ અનુસરી શકાય. સ્વયંસ્પષ્ટ રીતે, એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે માંગણીના પુરાવાની ગેરહાજરીમાં, અધિનિયમની કલમ ૨૦ હેઠળ આવી કાનૂની પૂર્વધારણા પણ ઊભી થશે નહીં.

૧૩. ફોજદારી કેસોમાં ન્યાયના વહીવટના તાણાવાણામાંથી પસાર થતા સુવર્ણ સિદ્ધાંતના પુનરાવર્તનમાં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે (૨૦૧૩) ૧૨ એસસીસી ૪૦૬ માં નોંધાયેલા સુજીત બિસ્વાસ વિરુદ્ધ આસામ રાજ્યના કેસમાં ઠરાવ્યું હતું કે શંકા, ગમે તેટલી ગંભીર હોય, તે પુરાવાનું સ્થાન લઈ શકે નહીં અને ફરિયાદ પક્ષ કોઈપણ સંભવિત અટકળ અથવા અનુમાનથી બચવા માટે તેના કેસને માત્ર "સાચું હોઈ શકે" ના દાવરામાં સીમિત રાખી શકે નહીં પરંતુ તેને "સાચું હોવું જ જોઈએ" ના ક્ષેત્રમાં અપગ્રેડ કરવું પડશે. એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે, અદાલતે સુનિશ્ચિત કરવું જોઈએ કે ન્યાયનો

ગર્ભપાત ટાળવામાં આવે અને જો હકીકતો અને સંજોગોમાં, બે મંતવ્યો બુદ્ધિગમ્ય હોય, તો શંકાનો લાભ આરોપીને આપવો જ જોઈએ.

૧૪. પરિણામ સ્વરૂપે, ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી સાબિત કરવામાં ફરિયાદ પક્ષની નિષ્ફળતા ઘાતક સાબિત થશે અને અધિનિયમની કલમ ૭ અથવા ૧૩ હેઠળના ગુનાના આરોપી વ્યક્તિ પાસેથી માત્ર રકમની રિકવરી તેના હેઠળ તેની સજા માટે પૂરતી રહેશે નહીં.

૧૫. આમ, ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણીનો પુરાવો એ અધિનિયમની કલમ ૭ અને ૧૩(૧)(ડી)(૧)અને(૨) હેઠળના ગુનાનો મુખ્ય આધાર છે અને તેની ગેરહાજરીમાં, અચૂકપણે તેના માટેનો આરોપ નિષ્ફળ જશે. ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે કથિત રીતે કોઈપણ રકમનો માત્ર સ્વીકાર અથવા તેની રિકવરી, માંગણીના પુરાવા સિવાય, તે પોતે જ અધિનિયમની આ બે કલમો હેઠળ આરોપ સાબિત કરવા માટે પૂરતું ગણાશે નહીં.

૧૬. વર્તમાન કેસમાં, વિદ્વાન નીચલી અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદા અને સજાને સમર્થન આપવા માટે વાજબી શંકાની પેલે પાર યોગ્ય, વિશ્વસનીય અને સચોટ પુરાવા છે કે કેમ તે સુનિશ્ચિત કરવા આ કોર્ટે પુરાવાની ચકાસણી કરવાની જરૂર છે. જો રેકૉર્ડ પર આવો કોઈ પુરાવો ન

હોય, તો તે સંજોગોમાં, દોષિત ઠરાવતો હુકમ ટકી શકશે નહીં કારણ કે વાજબી શંકાથી પર પોતાનો કેસ સાબિત કરવાની જવાબદારી ફરિયાદ પક્ષ પર રહેલી છે.

૧૭. ફરિયાદપક્ષના સાહેદ-૧ પાનુભાઈ જગુભાઈ વાળા, જેઓ ફરિયાદી છે, તેમણે જુબાની આપી છે કે તેઓ ખેડૂત છે અને ખડખડ ગામમાં ખેતીની જમીન ધરાવે છે. તેમણે જુબાની આપી છે કે તેમણે એક નાથીબેન પાસેથી મકાન ખરીદ્યું હતું અને તેઓ તેમની જગ્યાએ પોતાનું નામ દાખલ કરવા માંગતા હતા જેના માટે તેમણે પોતાનું નામ દાખલ કરવા આરોપીનો સંપર્ક કર્યો હતો. તેમણે જુબાની આપી છે કે શરૂઆતમાં આરોપીએ રૂ. ૫૦૦/- ની માંગણી કરી હતી જે ઘટાડીને રૂ. ૩૦૦/- કરવામાં આવી હતી અને તે સમયે તેમણે આરોપીને રૂ. ૨૦૦/- આપ્યા હતા અને બાકીના રૂ. ૧૦૦/- તારીખ ૧૦/૦૬/૧૯૯૧ ના રોજ ચૂકવવાનું નક્કી થયું હતું. તેમણે જુબાની આપી છે કે તેઓ આવી લાંચ આપવા માંગતા ન હોવાથી, તેમણે ફરિયાદ નોંધાવી હતી જે તેમણે આંક-૫ થી ઓળખી બતાવી છે. તેમણે જુબાની આપી છે કે એસીબી અધિકારીઓએ છટકા (ટ્રેપ) માટે ગોઠવણ કરી અને પંચો માટે જરૂરી વિનંતી કરવામાં આવી અને છટકાના દિવસે, તેઓ એક પંચ સાથે ખડખડ ગામે ગયા અને સાંજે આશરે ૭:૫૦ વાગ્યે ગ્રામ પંચાયતની ઓફિસ પાસે આવેલી પાન-બીડીની દુકાને

પહોંચ્યા અને જ્યારે તેઓ પાન-બીડીની દુકાનની સામે ઉભા હતા, તે સમયે, આરોપી ત્યાં પહોંચ્યા અને તેમને પૂછ્યું કે શું તેઓ બહારગામ હતા અને ત્યારબાદ તેમણે આરોપીને પોતાનું નામ દાખલ કરવા અંગે પૂછ્યું. તેમણે જુબાની આપી છે કે તે સમયે, આરોપીએ તેમને નક્કી કર્યા મુજબ બાકીની રકમ રૂ. ૧૦૦/- ચૂકવવાનું કહ્યું જેના કારણે તેમણે રૂ. ૧૦૦/- ની ચલણી નોટ કાઢી અને આરોપીને આપી અને આરોપીએ તેને પોતાના શર્ટના ખિસ્સામાં મૂકી દીધી. તેમણે જુબાની આપી છે કે ત્યારબાદ તેમણે પૂર્વ નિર્ધારિત સંકેત આપ્યો જેના કારણે રેડિંગ પાર્ટીના અન્ય સભ્યો ત્યાં આવી પહોંચ્યા. તેમણે જુબાની આપી છે કે તે સમયે, વીજળી ન હતી જેના કારણે તેમને ગ્રામ પંચાયતની ઓફિસમાં લઈ જવામાં આવ્યા જ્યાં પણ વીજળી ન હતી, જેના કારણે ફાનસ મંગાવવામાં આવ્યું અને ત્યારબાદ ફાનસના અજવાળામાં, આવી ચલણી નોટો પર કંઈ મળ્યું ન હતું. તેમણે જુબાની આપી છે કે સર્ય (તપાસ) પણ કરવામાં આવી હતી. જોકે, ઉલટ તપાસમાં, તેમણે સ્વીકાર્યું કે જ્યારથી તેઓ ખડખડ ગામે પહોંચ્યા અને છટકાની સમગ્ર કાર્યવાહી હાથ ધરવામાં આવી, ત્યારથી વીજળી ન હતી. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે વીજળીની ગેરહાજરીમાં છટકાની સમગ્ર પ્રક્રિયા ફાનસના અજવાળામાં કરવામાં આવી હતી. તેમણે એ પણ કબૂલ્યું છે કે આરોપીએ પહેરેલા કપડાં કે તેના હાથની તેમની હાજરીમાં અલ્ટ્રા વાયોલેટ લેમ્પ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી ન હતી. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે

સર્થ અને સીઝર તેમજ પંચનામું શ્રી સિમ્પી દ્વારા પંચાયતની ઓફિસમાં કરવામાં આવ્યું હતું. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે તેમને અને પંચોને પંચાયત ઓફિસની બહાર બેસાડવામાં આવ્યા હતા અને ત્યારબાદ, સહીઓ પાછળથી લેવામાં આવી હતી. તેમણે એ પણ કબૂલ્યું છે કે નાથીબેન દ્વારા તેમના પક્ષમાં કોઈ વેચાણ દસ્તાવેજ કરવામાં આવ્યો નથી અને માત્ર વેચાણ કરાર જ હતો. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે તેમણે નાથીબેનની જગ્યાએ પોતાનું નામ દાખલ કરવા માટે ક્યારેય અરજી કરી ન હતી. તેમણે એ પણ કબૂલ્યું છે કે જૂના કબજેદાર નાથીબેને પણ તેમનું નામ દાખલ કરવા માટે અરજી કરી ન હતી. તેમણે એ પણ કબૂલ્યું છે કે જ્યારે પણ તેમણે પોતાનું નામ દાખલ કરવા વિશે પૂછપરછ કરી, ત્યારે આરોપી એમ કહેતો હતો કે તેણે અરજી શોધવી પડશે, તેથી તેમને અરજીની પ્રામાણિકતા પર શંકા ગઈ અને આવી છાપને કારણે, તેમણે ફરિયાદ નોંધાવી. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે તેઓ એ હકીકતથી વાકેફ છે કે આરોપી સાંજના સમયે ગામમાં હાજર રહેતા હતા. તેમણે કેટલાક ફોજદારી કેસોમાં પોતાની સંડોવણી પણ સ્વીકારી છે અને એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે તેઓ જાસ્મીન જોષીના હત્યા કેસમાં જેલમાં પણ રહ્યા હતા. તેમણે એ પણ કબૂલ્યું કે તેમણે આરોપીએ માંગેલા કપડાંની કિંમત માટે રૂ. ૧૦૦/- ની ચલણી નોટ આરોપીને આપી હતી. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે કપડાંની કુલ કિંમત રૂ. ૨૫૦/- હતી અને તેમણે અગાઉ રૂ. ૧૫૦/- ચૂકવ્યા હતા

અને રૂ. ૧૦૦/- ચૂકવવાના બાકી હતા અને જ્યારે તેઓ ૦૮/૦૬/૧૯૯૧ ના રોજ આરોપીને મળ્યા, તે સમયે, આરોપીએ તેમને સોમવારે સાંજે રૂ. ૧૦૦/- ચૂકવવાનું કહ્યું હતું. તે સિવાય બીજી કોઈ વાતચીત થઈ ન હતી.

૧૮. ફરિયાદપક્ષના સાહેદ-૨ જનકરાય દલપતરાય કે જેઓ તે સમયે અમરેલી સેલ ટેક્સ ઓફિસમાં ફરજ બજાવતા હતા અને પંચ તરીકે બોલાવવામાં આવ્યા હતા, તેમણે જુબાની આપી છે કે તેમને છટકાની પ્રક્રિયા સમજાવવામાં આવી હતી અને તેમને સમગ્ર સમય દરમિયાન ફરિયાદી સાથે રહેવા અને વાતચીત સાંભળવા તથા છટકાની પ્રક્રિયા સમયે ઘટના જોવા માટે નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો. તેમણે જુબાની આપી છે કે છટકાના સમયે જ્યારે તેઓ ખડખડ ગામમાં આવેલી પાન-બીડીની દુકાને પહોંચ્યા, ત્યારે આરોપી ત્યાંથી પસાર થઈ રહ્યા હતા. તેમણે જુબાની આપી છે કે તે સમયે, ફરિયાદીએ પોતાનું નામ દાખલ કરવા અંગે પૂછ્યું અને આરોપીએ તેમને નક્કી કર્યા મુજબ રૂ. ૧૦૦/- ચૂકવવાનું કહ્યું અને ત્યારબાદ ફરિયાદીએ આરોપીને રૂ. ૧૦૦/- આપ્યા જે આરોપીએ સ્વીકારી લીધા અને પોતાના શર્ટના ખિસ્સામાં મૂક્યા અને ત્યારબાદ ફરિયાદીએ પૂર્વ-નિર્ધારિત સંકેત આપ્યો જેના કારણે પી.આઈ. શ્રી સિમ્પી અને રેડિંગ પાર્ટીના અન્ય સભ્યો ત્યાં આવી પહોંચ્યા અને સર્ચ અને સીઝરની

કાર્યવાહી કરવામાં આવી અને પંચ નં. ૨ દ્વારા રૂ. ૧૦૦/- રિકવર કરવામાં આવ્યા અને ત્યારબાદ તેઓને ગ્રામ પંચાયતની ઓફિસમાં લઈ જવામાં આવ્યા જ્યાં સર્ય અને સીઝરની બાકીની પ્રક્રિયા અને પંચનામું કરવામાં આવ્યું. તેમણે જુબાની આપી છે કે તે પ્રક્રિયા દરમિયાન, અલ્ટ્રા વાયોલેટ લેમ્પમાં, આંગળીઓની છાપ તેમજ પાવડરના ડાઘ જોવા મળ્યા હતા. જોકે, ઉલટ તપાસમાં, તેમણે સ્વીકાર્યું છે કે તેમણે જુબાની પહેલાં તેમનું નિવેદન તેમજ પંચનામું ઘણી વખત વાંચ્યું હતું અને તેમણે સમગ્ર પંચનામું તેમજ પોલીસ નિવેદન ગોખી લીધું હતું. તેમણે એ પણ કબૂલ્યું છે કે અલ્ટ્રા વાયોલેટ લેમ્પ ટેસ્ટની પ્રક્રિયા દરમિયાન, તેઓએ કપડાં તેમજ ચલણી નોટો પર આંગળીઓની છાપ તેમજ પાવડરના ડાઘ જોયા હતા. તેમણે એ પણ કબૂલ્યું છે કે તેમણે લાંચવાળી ચલણી નોટો પર આરોપીની આંગળીઓની છાપ પણ જોઈ હતી. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે ખડખડ ગામમાં છટકા દરમિયાન સમગ્ર સમય વીજળી ન હતી.

૧૯. ફરિયાદપક્ષના સાહેદ-૩ જસવંતરાવ મારુતિરાવ ધોણે કે જેઓ તે સમયે એસીબી પોલીસ સ્ટેશનમાં કોન્સ્ટેબલ તરીકે ફરજ બજાવતા હતા અને લેમ્પ ઓપરેટર તરીકે કામ કરતા હતા, તેમણે જુબાની આપી છે કે તેમણે છટકા દરમિયાન અલ્ટ્રા વાયોલેટ ટેસ્ટ પ્રક્રિયા હાથ ધરી હતી. તેમણે જુબાની આપી છે કે છટકા પછી, સર્ય અને સીઝર દરમિયાન, તેમણે આરોપીના

હાથ તેમજ પહેરેલા કપડાં પર પણ ટેસ્ટ હાથ ધર્યો હતો જેમાં અલ્ટ્રા વાયોલેટ લેમ્પ ટેસ્ટમાં પાવડરના ડાઘ એટલે કે પાવડરની હાજરી જોવા મળી હતી. ઉલટ તપાસમાં, તેમણે સ્વીકાર્યું છે કે તેમણે પંચનામું તેમજ નિવેદન ઘણી વખત વાંચ્યું હતું. તેમણે એ પણ કબૂલ્યું છે કે વીજ પુરવઠો ન હતો.

૨૦. રેકૉર્ડ પરના ઉપરોક્ત પુરાવાઓના એકંદર વિશ્લેષણ પર, જ્યાં સુધી ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી અને સ્વીકાર અંગે ફરિયાદીના પુરાવાનો સવાલ છે, જોકે મુખ્ય તપાસમાં તેણે સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે આરોપીએ રૂ. ૧૦૦/- ની માંગણી કરી હતી અને તેણે તે આપ્યા હતા, તેમ છતાં, ઉલટ તપાસમાં, ઉપર જણાવ્યા મુજબ, તેણે સ્વીકાર્યું છે કે તેણે આરોપી દ્વારા ખરીદેલા કપડાંની કિંમત પેટે રૂ. ૧૦૦/- આપ્યા હતા. વધુમાં, તેણે સ્વીકાર્યું છે કે નાથીબેન દ્વારા તેના પક્ષમાં કોઈ વેચાણ દસ્તાવેજ કરવામાં આવ્યો ન હતો અને તેથી, તેણે પોતાનું નામ દાખલ કરવા માટે અરજી કરી ન હતી. પરિણામે, કોઈપણ વેચાણ દસ્તાવેજની ગેરહાજરીમાં તેનું નામ દાખલ કરવાનો કોઈ પ્રશ્ન જ ન હતો. એટલું જ નહીં, વેચાણ કરારના આધારે, ફરિયાદીનું નામ દાખલ કરવા અને ફેરફાર કરવા માટે પંચાયતની ઓફિસમાં આવી કોઈ અરજી આપી શકાય નહીં. ફરિયાદી દ્વારા કરવામાં આવેલી ઉપરોક્ત સ્પષ્ટ કબૂલાતને ધ્યાનમાં લેતા, આખી ફરિયાદ

પાયાવિહોણી બની જાય છે કારણ કે તેનું નામ દાખલ કરવા માટે કોઈ અરજી ન હતી. આવી કોઈપણ અરજીની ગેરહાજરીમાં, તેનું નામ દાખલ કરવાનો કોઈ પ્રશ્ન ન હતો અને જો ગ્રામ પંચાયતના રેકૉર્ડમાં ફેરફાર કરવાનો કોઈ પ્રશ્ન ન હોય, તો ગેરકાયદેસર લાંચની કોઈ રકમની માંગણી કરવાનો કોઈ પ્રશ્ન ન હતો. તે ગણતરીએ પણ, સમગ્ર ફરિયાદ તેમજ મુખ્ય તપાસમાં ફરિયાદી દ્વારા આપવામાં આવેલી જુબાનીઓ આધારવિહોણી સાબિત થાય છે. વધુ વિશેષરૂપે, જ્યારે છેલ્લે તેણે સ્વીકાર્યું છે કે તેણે ઉપરોક્ત રકમ કપડાંની કિંમત પેટે ચૂકવી હતી અને ગેરકાયદેસર લાંચની રકમ પેટે નહીં, ઉપરોક્ત વાસ્તવિક પરિસ્થિતિને ધ્યાનમાં રાખીને, હત્યાના ગુનામાં તેની સંડોવણી અંગેના તેના ગુનાહિત ભૂતકાળ અને તે જેલમાં પણ રહ્યો છે તે બાબતને ધ્યાનમાં લેતા, તેના પુરાવાની વિશ્વસનીયતા શંકાસ્પદ છે અને તેનું મૂલ્યાંકન પણ જરૂરી છે.

૨૧. જ્યાં સુધી છટકા સમયે સાથે રહેલા પંચના પુરાવાનો સવાલ છે, ત્યાં સુધી તેના પુરાવા પણ અલ્ટ્રા વાયોલેટ લેમ્પ ટેસ્ટ તેમજ રૂ. ૧૦૦/- ની રિકવરીના સંદર્ભમાં સુસંગત નથી, જેમાં પણ તેણે જુબાની આપી છે કે આરોપીના હાથ પર તેમજ લાંચવાળી ચલણી નોટો પર પાવડરના ડાઘ જોવા મળ્યા હતા જે શક્ય નથી. અલ્ટ્રા વાયોલેટ લેમ્પના ટેસ્ટ દ્વારા પાવડરની હાજરી નોંધી શકાતી નથી પરંતુ જ્યાં એન્ડ્રાસીન પાવડર

લગાવવામાં આવ્યો હોય તેવા લેખ પર ભૂરા પ્રકાશના (બ્લુઈશ ફ્લોરોસન્ટ) નિશાનોની હાજરીને કારણે પાવડરની હાજરી નોંધી શકાય છે.

૨૨. નિર્વિવાદપણે છટકા સમયે, વીજ પુરવઠો ન હતો અને જેના કારણે રાત્રે લગભગ ૮:૦૦ વાગ્યે અંધકારમાં જ્ઞાનસના પ્રકાશની હાજરીમાં આખું છટકું પાર પાડવામાં આવ્યું હતું અને તે પણ અપૂરતું હોવાનું જણાયું હતું અને જેના કારણે પાન-બીડીની દુકાનની સામે છટકું ગોઠવવામાં આવ્યું હતું અને ત્યારબાદ ફરિયાદી, આરોપી અને રેડિંગ પાર્ટીની અન્ય વ્યક્તિઓને ગ્રામ પંચાયતની ઓફિસમાં ખસેડવામાં આવ્યા હતા જ્યાં વિગતવાર સર્ચ અને સીઝર તેમજ પંચનામું કરવામાં આવ્યું હતું. પરિણામે, તેથી, સર્ચ અને સીઝર અલગ જગ્યાએ કરવામાં આવી હતી જ્યારે છટકું પાન-બીડીની દુકાનની સામે ગોઠવવામાં આવ્યું હતું અને તે પ્રક્રિયા અંધકારમાં હાથ ધરવામાં આવી હતી અને તેથી ત્રણેય સાક્ષીઓ દ્વારા સ્વીકાર્યા મુજબ તે શંકા મુક્ત નથી. તેથી, સર્ચ અને સીઝરની તેમજ રિકવરીની સમગ્ર પ્રક્રિયા શંકાસ્પદ બની જાય છે.

૨૩. આ કોર્ટે ત્રણેય સાક્ષીઓના પુરાવાઓનું બારીકાઈથી મૂલ્યાંકન કર્યું છે. જોકે, તપાસ અધિકારી શ્રી સિમ્પીનું પુરાવા નોંધાય તે પહેલાં મૃત્યુ થયું હતું. તેથી, તેમની તપાસ થઈ શકી ન હતી. જોકે, ત્રણેય સાક્ષીઓના એકંદર

મૂલ્યાંકન પરથી, આ કોર્ટને જણાય છે કે તેમના પુરાવા એકબીજા સાથે સુસંગત નથી અને એટલું જ નહીં પરંતુ દરેક સાક્ષીના પુરાવામાં વિસંગતતા જણાય છે અને તેથી, આ કોર્ટનો એવો સ્પષ્ટ મત છે કે વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા દોષિત ઠરાવતા ચુકાદાને સમર્થન આપવા માટે તેમના પુરાવા પૂરતા નથી. એવું જણાય છે કે વિદ્વાન નીચલી અદાલત દ્વારા નોંધાયેલું સમગ્ર તારણ કાયદા મુજબ ટકી શકે તેમ નથી.

૨૪. વર્તમાન અપીલમાં, વિદ્વાન નીચલી અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદા અને સજાને સમર્થન આપવા માટે વાજબી શંકાથી પર યોગ્ય, વિશ્વસનીય અને સચોટ પુરાવા છે કે કેમ તે સુનિશ્ચિત કરવા આ કોર્ટે પુરાવાની ચકાસણી કરવાની જરૂર છે. જો રેકૉર્ડ પર આવો કોઈ પુરાવો ન હોય, તો તે સંજોગોમાં, દોષિત ઠરાવતો હુકમ ટકી શકશે નહીં કારણ કે વાજબી શંકાથી પર પોતાનો કેસ સાબિત કરવાની જવાબદારી ફરિયાદ પક્ષ પર રહેલી છે. વર્તમાન કેસમાં, પુરાવાઓના ઉપરોક્ત સ્વરૂપને જોતાં, એ સ્પષ્ટ છે કે દોષિત ઠરાવવાના હુકમને સમર્થન આપવા માટે વાજબી શંકાથી પર કોઈ નિર્ણાયક, સચોટ અને વિશ્વસનીય પુરાવા નથી અને તેથી પરિણામે, વિદ્વાન નીચલી અદાલતે ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલી દલીલ પર આધાર રાખીને ભૂલ કરી છે. આ કોર્ટે સર્વોચ્ચ અદાલતના (૧) પી. સત્યનારાયણ મૂર્તિ વિરુદ્ધ ડિસ્ટ્રિક્ટ ઇન્સ્પેક્ટર ઓફ

પોલીસ, આંધ્રપ્રદેશ રાજ્ય જે (૨૦૧૬) ૧ એસસીસી (ક્રિમિનલ) ૧૧ માં નોંધાયેલ છે, (૨) સેલ્વરાજ વિરુદ્ધ કર્ણાટક રાજ્ય, જે (૨૦૧૬) ૧ એસસીસી (ક્રિમિનલ) ૧૮ માં નોંધાયેલ છે અને (૩) ક્રિશન ચંદર વિરુદ્ધ દિલ્લી રાજ્ય, જે એઆઈઆર ૨૦૧૬ એસસી ૨૮૮ માં નોંધાયેલ છે તેના ચુકાદાઓ પણ તપાસ્યા છે. ઉપરોક્ત ચુકાદાઓ પરથી ઉદ્ભવતી પ્રસ્થાપિત સ્થિતિને ધ્યાનમાં રાખીને, આરોપી દ્વારા આવા તમામ કૃત્યો સાબિત કરવા માટે ચોક્કસ અને નિર્ણાયક પુરાવાની ગેરહાજરીમાં, વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ દ્વારા નોંધાયેલ દોષિત ઠરાવતો હુકમ ટકી શકે તેમ નથી.

૨૫. ઉપર નોંધેલા કારણોસર, અપીલ સફળ થાય છે. સ્પેશિયલ (એસીબી) કેસ નં. ૨૬/૧૯૯૨ માં વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ (એસીબી), અમરેલી દ્વારા આપવામાં આવેલો ૦૮/૦૩/૨૦૦૪ નો પડકારવામાં આવેલ ચુકાદો અને દોષિત ઠરાવતો હુકમ રદ કરવામાં આવે છે. અપીલકર્તા-આરોપીને તેની સામે મુકવામાં આવેલા આરોપોમાંથી નિર્દોષ મુક્ત કરવામાં આવે છે. જામીન ખત, જો કોઈ હોય તો, રદ કરવામાં આવે છે. આર એન્ડ પી (રેકૉર્ડ અને પ્રોસિડિંગ્સ) તાત્કાલિક નીચલી અદાલતને પાછા મોકલવામાં આવે. જો કોઈ દંડ ચૂકવ્યો હોય, તો તે પરત કરવામાં આવશે.

(આર.પી. ધોલરિયા, ન્યાયમૂર્તિ)

This judgment has been translated using AI Tool.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: *The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.*